

Mária MAČOŠKOVÁ,
zaslúžilá umelkyňa,
speváčka rusínskych
a šarišských ľudových piesní,
bývalá sólistka PULS

1 Poznáte nejakú (máte nejakú vlastnú) definíciu humoru?

Nepoznám a nemám ani vlastnú definíciu humoru. Ale som presvedčená, že humor je v živote človeka veľmi dôležitý a zvlášť v dnešnej dobe. A sú chvíle, keď je dokonca nepostrádateľný, lebo dokáže preklenúť problémy, ktoré sa občas v živote vyskytnú.

2 Stala sa vám niekedy humorná (veselá) príhoda, ktorá by mohla pobaviť aj našich čitateľov?

Počas svojej speváckej kariéry som vystupovala na mnohých miestach doma i v zahraničí. Raz, keď som pricestovala vlakom na svoje vystúpenie do Prahy, na hlavnom nádraží som za chrbtom začula: „Dik, Mačošková“ (po rómsky dik = pozri). Boli to naši migrujúci poľskí spoluobčania a ako muzikálny národ majú o spevákoch prehľad, najmä ak sú z ich regiónu. Samozrejme, že som si s nimi priateľsky pohovorila. A okrem toho niektorí rómovia boli často členmi orchestra v PULSE (Vtedajší Poddukelský ukrajinský ľudový súbor, teraz Poddukelský umelecký ľudový súbor). S jedným z nich, cimbalistom, sme zažili celkom veselú príhodu. Keď sme boli svojho času na zájazde vo vtedajšej Nemeckej spolkovej republike, dotýčny člen orchestra si tam kúpil hracie karty s erotickými až pornografickými obrázkami. Keď ich pri návrate prisla colná kontrola objavila, argumentoval tým, že tie karty kúpil ako darček pre deti...

Inokedy som sa vybrala do Brna, kde som mala účinkovať v priamom vysielaní s Rozhlasovým orchestrom ľudových nástrojov. Ale vlak z Prešova do Kysaku, kde som mala nastúpiť na rýchlik do Brna, som zmeškala. Tak som utekala na cestu pred stanicu a skúšala som stopovať. Zastavilo mi policajné auto (vtedajšej Verejnej bezpečnosti). Tí ma síce do Kysaku neodviezli, ale z moci úradnej zastavili iné auto, a vodičovi dohodli (a to ešte nemali na aute nápis POMÁHAŤ a CHRÁNIŤ), aby ma zaviezol do Kysaku. Lenže môj prípoj už bol preč a tak som nastúpila na ďalší najbližší rýchlik. Nevieť už teraz, kde smeroval, ale v Trenčíne som musela vystúpiť a hľadať ďalšie možnosti,

pokračovanie na strane II...

BUMERANGY VŠETKÝCH KRAJÍN, VRÁŤTE SA!

24
2018

BUMerang

HUMORISTICKO-SATIRICKÝ DVOJTÝŽDENNÍK

ROČNÍK IV, 1. DECEMBER 2018 / SAMOSTATNE NEPREDAJNÉ

POČÍTAČ

Dedo si kúpil počítač a vďaka svojmu vnukovi sa s ním naučil pracovať. Jeho pätnásťročný vnuk mu potom z domova poslal tento e-mail:

Milý dedo,
to je fajn, že si teraz môžeme posilať maily. Už nemusím k Tebe chodiť domov, aby som vedel, ako sa Ti darí. No a moje vreckové, ktoré mi dávaš, môžeš posilať na číslo účtu 100-215362215/1212.

Tvoj vnuk Vladko.
Dedo, už znály posilať maily, odpovedal: Milý Vladko, u mňa je všetko v poriadku. V prílohe Ti posilam naskenovanú bankovku v hodnote, ktorú Ti dávam ako vreckové. Keď budeš mať čas, príd si po originál. Tvoj dedo.

Jan **TOMASCHOFF**

ANKETA

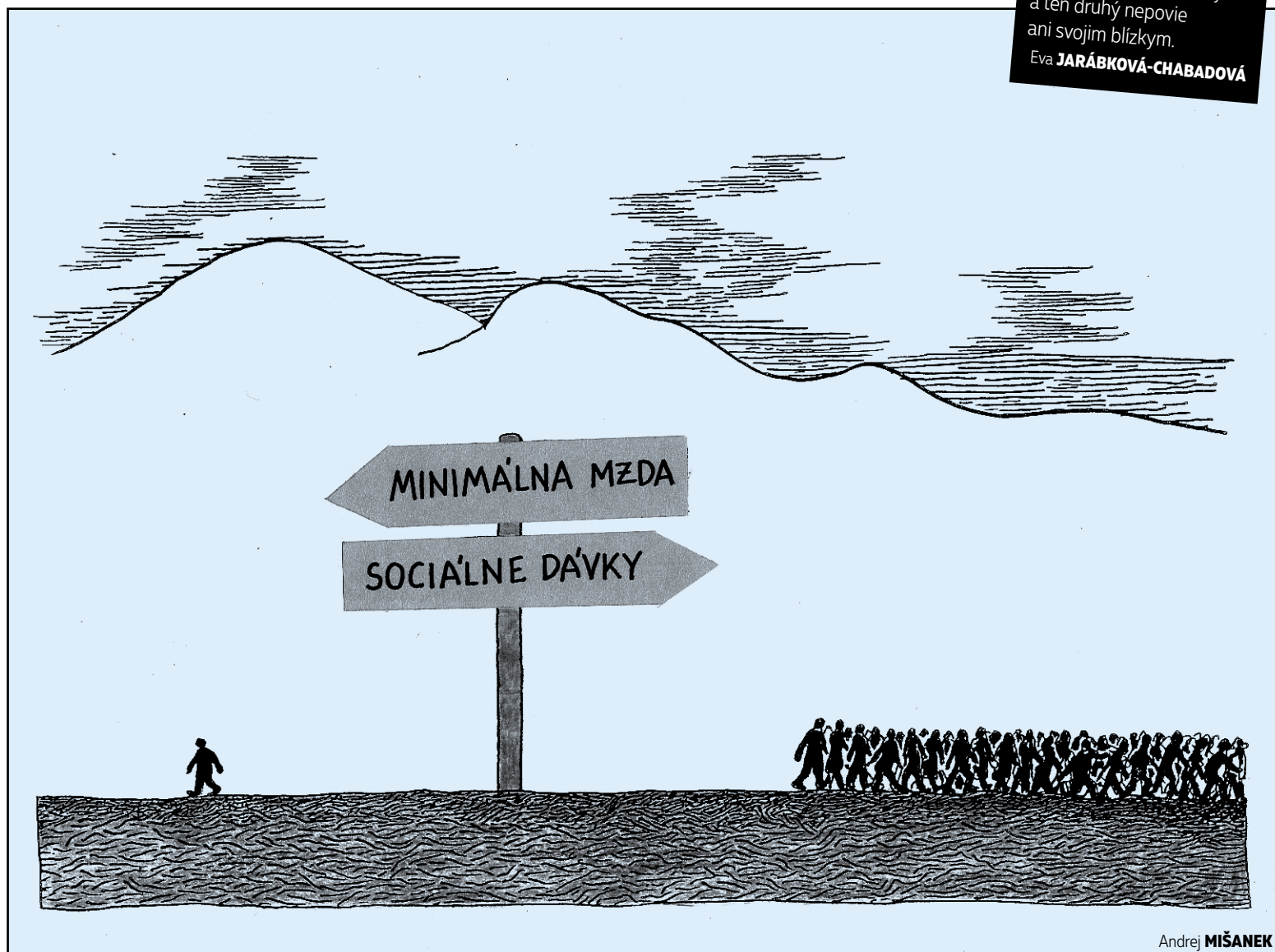
Vždy sa kradlo
aj sa bude
na slovenskej
rodnej hrude...
Súťaž mi to
pripomína -
Zvoľme najväčšieho
kmína!

Ján **HEINRICH**

NEOFICIÁLNA PRAVDA

Ako máme pravdu zistiť
keď aj šéf SISKy
má jeden názor oficiálny
a ten druhý nepovie
ani svojim blízkym.

Eva **JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ**

Andrej **MIŠANEK**

zatiaľ čo moja nervozita stúpala. Taxík som v rýchlosti nevedela zohnať, ale zazrela som budovu fabriky s nápisom CUKROVAR. Niekoľko z vedenia som úpenlivo prosila, či by ma neodviezli do Brna. Boli ochotní, ale povedali, že majú iba nákladné autá, čo už mne bolo úplne jedno. Ale nakoniec z toho aj tak nič nebolo, lebo tam nebol nikto kompetentný, kto by mohol podpísať cestovný príkaz...

Ale veľmi ochotne mi vybavili taxík a tak som do Brna predsa len včas dorazila. Sála bola plná a muzikanti už ladili svoje nástroje. Ešte asi desať minút som mala na úpravu zovňajšku a prezlečenie do rusínskeho ľudového kroja...

3 Ktorá oblasť spoločenského života je podľa vás najväčším inšpirátorom humoru?

Myslím, že asi najviac vtipov je o Rómoch, blondínkach a politikoch. A tiež o policajtoch, lenže ja som s nimi mala dobrú skúsenosť, takže tu by som bola radšej zdržanlivá.

4 Ak máte - mohli by ste nám prezradiť rebríček:

- a) najveselších politikov
b) najsmiešnejších politikov?

a) Zo známych politikov na mňa ako veselý človek pôsobil bývalý ruský prezident Boris Jeľcin. Asi preto, že na rozdiel od terajšieho prezidenta Putina nebol abstinentom...

b) No a smiešnych je aj medzi tými našimi toľko, že si ani neviem vybrať.

5 Máte obľúbenú anekdotu?

Vtipov počúvam stále veľa, ale ja sama nie som ich rozprávačkou a málokto vtíp si zapamätám. Ale skúsím jeden, ktorý si pamätám, lebo toho roku bola u nás veľká úroda jablák:

Farár v nejakej rusínskej obci oberá na farskej záhrade jablká i ide okolo

dedičan, pozdraví Sláva Isusu christu a poznamená: „Ta jak, otče, oberáte, oberáte?“

A farár odpovedá: „Ta hej, oberám“.

O chvíľu ide ďalší dedičan. Pozdraví a tiež prehodí: „Tak jak, otče, oberáte, oberáte?“

A farár odpovedá: „Ta hej, oberám“.

Tretí dedičan sa tiež pristaví a povie: „Tak jak, otče, oberáte, oberáte?“

Farár sa už napáli a odpovedá: „Ne, ja ich višam, ty bortaku!“

6 Stali ste sa niekedy objektom žartovania? Ako to na vás pôsobilo?

Myslím, že si dokážem utiahnuť sama zo seba a nevádi mi, ak si niekto robí žarty na môj účet. Samozrejme, že nie nejakým hrubianskym spôsobom. Ale to sa mi nestáva.

7 Je pre vás humor nevyhnutnou súčasťou života, alebo sa bez humoru pokojne zaobídete?

Myslím, že ľahšie sa dá prežiť bez peňazí, ako bez humoru. A spevávajúca na javisku nesmie ani dať najavo, že má nejaký problém a pred obecenstvom musí predstúpiť s pokorou a s úsmevom.

8 Chcete sa sama seba na niečo opýtať? Ak áno, dajte si na svoju otázku aj odpoveď.

Pýtam sa teda, dakedy mi Pánboh bude držať hlas a ako dlho ešte budem môcť vystupovať, aby som svojim spevom mohla tešiť svojich poslucháčov a zaspievať si s nimi spoločne, ako sa to na mnohých vystúpeniach stáva?

Na to si ja sama odpovedať neviem. To vie len Pánboh...

Mária Mačošková

SLOVNÍK (TAKMER) CUDZÍCH SLOV

SKROMNOSŤ

Skromnosť je taká veľmi zvláštna vlastnosť. Človek sa s ňou nerodí, ani sa pre ňu dobrovoľne nerozhoduje. Najčastejšie je dôsledkom objektívnych okolností. Ale ani objektívne okolnosti nevedú ku skromnosti kompletne celú spoločnosť, vždy je dosť tých, ktorí si môžu dovoliť byť skromní. Ale ak sa skromnosť prejaví aj u tých, ktorí si môžu dovoliť neskromnosť, to už je zjav takmer nadozemský.

Pretože výchova ku skromnosti je normou aj v dobre situovaných rodinách. Človek nikdy nevie a historická skúsenosť nám našepkáva, že niekedy je to len otáz-

ka niekoľkých týždňov, niekoľkých dní, aby sa z podnikateľa stal zločinec, z boháča chudák a z lumpenproletára vládny úradník. Február (myslím ten víťazný z roku 1948) nikdy nespí.

Ak sa svet rozhodne bojovať proti biede, na Slovensku je to inak, my by sme mali bojovať proti blahobytu, mohli by sme sa začať učiť skromnosti. Je to také vdačné rozhodnutie.

Ako by to malo prebiehať v praxi?

Píše Miroslav VICO
Kreslí Fedor VICO

ZNÁME SLOVÁ

Známe slová sa mi v hlave roja. Správne. Pravda je len jedna. Moja.

Tomáš JANOVIC

Aj keď medzi krajinami V4 (Višeegrádskej štvorky) existujú pomerne zhodné názory a to najmä čo sa týka vzťahu k Európskej únii, predsa-len existujú aj medzi nimi určité rozdiely, napríklad aj v konzumácii alkoholu. Je známe, že Česi pijú od radosti, Maďari od žiaľu a Slováci od rána.

O čo viac svíň je v politike, o to menej majú ľudia bravčoviny na tanieroch.

Peter GOSSÁNYI

TAK TO CHODÍ...

Povedal som svojmu synovi: „Oženiš sa s dievčaťom, ktoré ti nájdem.“

Odpovedal: „Nie!“

Na to som mu povedal: „Je to dcéra Billa Gatesa.“

Odpovedal: „Áno.“

Zavolať som Billovi Gatesovi a povedal som mu: „Chcem, aby sa vaša dcéra vydala za môjho syna.“

Bill Gates odpovedal: „Nie!“

Na to som Billovi Gatesovi povedal: „Môj syn je riaditeľ Svetovej banky.“

Bill Gates odpovedal: „O. K.“

Zavolať som šéfovi Svetovej banky a požiadal som ho, aby urobil z môjho syna riaditeľa.

Odpovedal: „Nie!“

Na to som mu povedal: „Môj syn je zať Billa Gatesa.“

Odpovedal: „O. K.“

A presne tak pracuje politika.

Takto sa začala prax v ustanovovaní blbcov do vplyvných pozícií vo vláde. Dodnes sa na tom nič nezmenilo.

VÝČITKA

Si voláky namyslený, začínaš odo mňa bočiť, striedal som po tebe a ty ani si sa neotočil.

Emília MOLČÁNIOVÁ

POLITOLOGIZMY Milana KENDU

ZACHRÁŇME VLKA!

Zachráňme vlka! Nech sa našinci na salašoch majú na čo vyhovárať.

SPAŤ NA VAVRÍNOCH

Spať na vavrínoch je takmer rovnako riskantné ako spať na stráži.

JE VLASTNE ZÁZRAK

Je vlastne zázrak, že máme ešte stromy pri našom ustavičnom opozično-koaličnom podpíľovaní konárov.

HOSPODÁRSKA KRIMINALITA

Hospodárska kriminalita má svoje korene už v detstve: nik nechce byť žandárom, všetci chcú byť zbojníkmi.

Fero MRÁZ

KAM SA HRABE LITERATÚRA... (príbehy zo života slovenského)

PRÍBEH VLCI

Bol v istej báchorke raz istý vlčík Tíčík, ktorý mladistvú Červenú Karkulku len zožrať a zožrať, takže sa ho pospolitý, cudzími vykorisťovateľmi vykorisťovaný ľud bál až to pekné nebolo. No realita dneška prekonala vymýšľačky akéhosi Dobšinského, pretože dnešní vlci nie sú tíci zo včerajška, čo skáču s bachorom nadžgánym kameňmi do nejakej studne, alebo robia podobné hovadiny. Moderní vlčíkovia z bratskej Rusie si nederú labky pešibusom, ale na motorkách cudzej výroby sa po svete vyvážajú a bárs nejazdia iba v noci, aj tak si hovoria Noční vlci. Títo bohatieri však na naše Karkulky dobre viete čo, lebo oni činia omnoho múdrejšie veci. Ľuďom dobrej vôle moskovské pravdy a nič než pravdy zvestujú, takže podaktorá naša Slovač nie že by sa vlkov bála, ale ich priam miluje! Napríklad príklad za všetky prachy v podobe známeho fiškála Janka z Černej Gury.

PRÍBEH VEĽKÉ TO DUBISKO

Už dávno pradávno básnil slovenský básnik po česky, menovite Ján Kollár, že sa máme prichýliť k tomu tam ruskému dubisku, lebo ak nie, tak nás pažrávi Nemci zhltnú ako malinu. Lenže tieto rýmovačky, samozrejme, zostali iba pri básnickom zvolaní nulového potenciálu, tak si rovno od pajšlí povedzme, že kam sa tento farárko hrabe na našu žeravú súčasnosť, ktorú konečne formujú naši poprední národovci! Títo neochvejní synovia Tatier neochvejne nosia svoje hlavy plné ruského dubiska (dodajme s básničkárom, ktoré až posavád vzdoruje zhubným časom), preto im plným právom patrí hrdý titul dubové hlavy!

Ján GREXA

EŠTE BUDE VESELO

Už 7. novembra, teda v deň 101. výročia VOSR (Veľkej októbrovej socialistickej revolúcie) sa pod týmto názvom konala vernisáž mojej výstavy v priestoroch Technického múzea v Košiciach na Hlavnej ul. 88. Napriek tomu, že tento časopis redigujem, nezverejnil som zavčas pozvánku. Veď kto by aj kvôli mojej výstave chodil do Košíc... Ale kto by chcel, nech sa poponáhľa, lebo výstava sa v nedeľu 2. decembra končí.

Fedor VICO

GASTROANALÝZA A SYNTÉZA, KTORÉ CHCELI NASTOLIŤ PRAVÉ PROBLÉMY SLOVENSKEJ KUCHYNE, ALE MAJÚ IBA DLHÝ NÁZOV

Toto ročné obdobie patrí najmä extrémistom: biela alebo čierna – teda buď ješť alebo hladovať. Lákavá cesta k obezite je u nich lemovaná redukčnými úmyslami. Sú zástancami názoru, že na svete bude naozaj hlad až vtedy, keď Čiňania začnú ješť príborom. Ozaj, viete, že šikmookí hladoši počas jedla, pri návšteve, nahlas mlaskajú? Týmto spôsobom dávajú hostiteľovi najavo, že stravná jednotka im chutí. Zahnať hlad – to nie je všetko. Nemálo čitateľov mi telefonuje, že na pokojné a kultúrne jedenie je škoda času. V podstate jedia „v behu“: horčičiak čaj a či mlieka, umiestneného uprostred papierov a kníh na stole. Jedia chlieb, natierajú sa pred zrkadlom holiacou penou, keľujú si topánky a sem-tam si odchlipnú. Bez stresu si sadnú až po návrate z práce a jedia „obedovečeru“ a priberajú len sa tak práši. K tomu treba dodať chuťovku Petra Gregora: Že ceny potravín stúpili, to je prirodzené. Ale že ceny špáradel ostávajú rovnaké, to je už cynizmus.

My citovo labilní nenásytníci sa objeme aj spijeme pod obraz, fušujúc do maliarskeho remesla či konička tým, že sa zmalujeme na cimpr-campr. Na mnohých obrazoch nachádzame chutný motív znázornený v najrozličnejších podobách. Napríklad Pokárka koláčov od Rembrandta, Gauguinov Biely obrus, Jedáci zemiakov od Van Gogha, Predavačka rýb od Breughela, Cézannove, Manetove a Picassove Raňajky v trávě či obžerstvo od Hieronyma Boscha...

Ešte som mal toho na srdci habadej, lenže kolega Nietzsche v nestráženej chvíli ukuchtil skutočne chrumkavú pointu, ktorá neznesie odklad: „Jedenie je jedným zo štyroch zmyslov života. Na ostatné tri som zatiaľ neprišiel“. Bravó, Friedrich!

Do zjedenia.

Milan LECHAN

UFOGRAMY

Tomáša MAJERNÍKA

MLČKY

Piaty rok sa nerozpráva so ženou. Darmo veru, ufónčania sú iní. Rozvod? Kdeže! Prišiel by tak o veno. Za päť rokov robil piate krstiny.

POSMRTNÉ UZNANIE

Lieči aj vesmírčanov, komu sa čo páči. Toto je náš kozmický doktor Pišta – báči.

SPRÁVY
SLOVENSKEJ
MALEJ
STRANY

Niektoré regionálne noviny uviedli, ako sa neskôr ukázalo, neoverenú správu, že na našu vládnu delegáciu sa pri jej výjazde na stredné Slovensko z ničoho nič zosypali kamene. Ide evidentne o šírenie poplašnej a navyše nepravdivej správy. Podobný incident sa síce odohral, ale nebolo to na Slovensku, ale v Austrálii, nešlo o padajúce kamene, ale o Rolling Stones, ktorí v tom čase na kontinente koncertovali, a nešlo o našu vládnu delegáciu, ale o stretnutie austrálskych domorodcov z okrajových oblastí krajiny s vládnymi predstaviteľ-

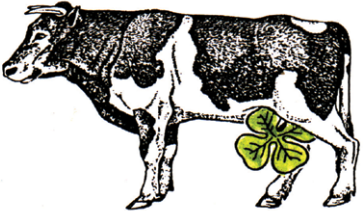
mi Austrálie. Stretnutie prebiehalo v priateľskej a srdečnej atmosfére.

Súčasťou stretnutia bol aj bohatý kultúrny program. (viď. obrázok)

-mv-

pf * 92

J. W. PALKOVÁ

PF '190

Marcel KRIŠTOFVIČ

Jiří ŽÁČEK

24/11/95

PROSÍM, MÁM-LI
NÁROK NA NEJAKÝ
HONORÁRIK, PAK TEDY
NEPOSÍLAT, ALE ZAPLA-
TIT PŘEDPLATNÉ NA
PŘÍSTÍ ROK....

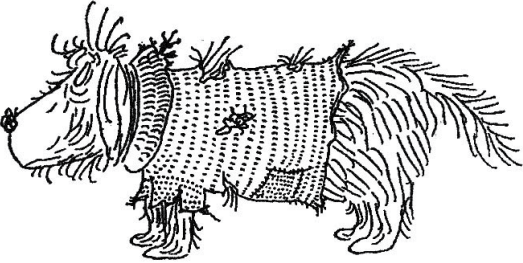
SE SRDEČNÝM
POZDRAKENÍM

M. BARTÁK

Mirek BARTÁK

PF (franc. pour féliciter) je v spo-
jení s letopočtem skratka bla-
hoprajnej novoročnej formulky.
S láskavým dovolením autorov pokračujeme
v publikovaní týchto malých súkromných
dielok (a donedávna i celkom intímnych
s provokatívnym obsahom, ktoré autori do
redakcií radšej ani neposielali), ktoré si od
nepamäti vymieňajú medzi sebou známi
na sklونku uplynulého roka. Odkedy však
funguje internet, tak v poštovej obálke už
iba zriedkavo. Ak teda máte vo svojej zbierke
vtipné alebo inak zaujímavé novoročenky,
ktoré by mohli zaujať aj našich čitateľov,
prosíme o ich zaslanie do redakcie.

Pf '96

Kornel FÖLDVARI

Staré ale dobré

Na vojenské cvičenie vyhnali vojakov uprostred noci, takže tí vybehli len v tom, čo mali na sebe. Dva týždne cvičili a stále boli v tom jednom oblečení. Po tomto náročnom výcviku predstúpil pred nich veliteľ a hovorí:

- Chlapi, mám pre vás dve správy. Jednu dobrú a jednu zľú. Dobrá správa je, že si konečne budete môcť vymeniť spodnú bielizeň. A tou zlou je, že si ju vymeníte medzi sebou.

Jeden o Náckovi

Málika hádzala halušky, keď ju zavolali k susedom.

- Keď halušky vyjdú hore, povyberaj ich, - vysvetľuje Náckovi, ako ďalej s obedom. Keď sa vrátila, zacítila v kuchyni smrad, voda s haluškami tiekla po sporáku a Náca nikde. Po chvíli ho našla na povale.

- Ty starý blázon, čo tu trčíš?

- Zasa ti nič nie je dobro. Ja tu už hodnú chvíľu trčím a čakám, kým tie halušky vyjdú hore.

PRED BREXITOM

Zomrel golfový fanúšik a pretože používal na súťažiacich veľa hrubých slov, dostal sa priamo do pekla. Keď sa ohlásil pri bráne, prišiel mu v ústrety sám satan, vládca pekla. Ukázal mu veľké golfové ihrisko a venoval mu súpravu veľmi drahých golfových palíc.

„To je báječné!“ vykrikol fanúšik.

„A kde je loptička?“

„Ha – ha, zasmial sa Satan, to je to peklo!“

...

Lord Andrews sa sťažuje lekárovi:

„Pán doktor, mám veľké trápenie so spaním. V noci nie a nie zaspieť.“

„Vyšetřím vás a potom vám niečo predpíšem,“ hovorí lekár.

„To nie je treba. Mne by stačilo, keby ste mi odporučili niektorú z vašich pacientok, ktorá tiež nemôže spať.“

JÁN GREŠÁK / ŠTÍPANCE

O ROZPOLTENOSTI

Nemal rád rozpoltené osobnosti. Radšej ich rozštvrtil.

O VERNOSTI STRANE

Straníckeho trička sa nezbavil ani na nudistickej pláži.

O ZÁSADOVOSTI

Aj keď bol neveriaci, vždy mal svojho boha.

O MORALISTOVI

Nerád videl holú pravdu. Vždy ju radšej zaodel.

KOMUNIKAČNÁ

Hoci ovládali niekoľko jazykov, stále na seba štekali.

„Viete, aj tak to bude báječné, keď budeme mať to svoje veľké kráľovstvo v Palestíne...“

„Vy by ste sa tam chceli odsťahovať, pán Muneles?“

„Nuž to nie, ale mohol by som byť, napríklad, naším veľvyslancom v Paríži, alebo v Londýne!“

...

Dôstojník: „Vojaci! Dnes nastal veľký a slávny okamih. Dnes pôjde muž proti mužovi.“

Abeles: „S dovolením, pán lajtnant, nemohli by ste mi ukázať toho môjho? Ja by som sa s ním možno dohodol?“

...

Kohn príde z Prahy na dedinu a prvý, ktorého stretne, je Pereles.

„Tak čo je tu u vás nové, Pereles?“

„Nič.“

„Naozaj?“

„No hej. Len tu neďaleko zaštekal pes.“

„Vážne? A prečo zaštekal?“

„Pretože pred domom bolo veľa ľudí.“

„A čo tam tí ľudia robili?“

„Prišli sa pozrieť, ako jedného človeka odvádzajú četníci.“

„Četníci? A kto to bol, čo ho odvádzali četníci?“

„Tvoj brat.“

„Môj brat? A prečo ho zbalili?“

„Pretože falšoval zmenku.“

„Môj brat falšoval zmenku? Ale to predsa nie je nič nové!“

„No veď som ti povedal, že u nás nie je nič nové.“

ŽIDOVSKÉ ANEKDOTY

Vyhorela takmer polovica dediny. V prospech poškodených sa zozbierala celkom slušná čiastka peňazí. Starosta bol poverený spolu s dvoma radnými, aby ich medzi vyhorených rozdelili. Prišiel aj Abeles z druhého konca dediny.

„Čo chcete, Abeles? Veď vy ste predsa neutrpeli žiadnu škodu?“

„To som síce neutrpel, pán starosta, ale keby ste láskavo zväžili, koľko som prežil strachu!“

„Nám ide predovšetkým o česť, a to vám židom ide len o peniaze!“

„Každý sa ženie za tým, čoho má nedostatok.“

...

Bankár Rosenkantz sedí po dobrom obede so ženichom svojej jedinej dcéry, pánom Roubičkom.

„Tak čo hovoríte na Bertičku, Roubiček?“

„Čo na ňu hovorím? Že ju príroda bohato obdarila. A ja dúfam, že vy ako jej otec sa nenecháte prírodou zahabiť!“

...

„Slečna píše: Spoločnosti Grunbaum a Fuchs, tu. Pán Fuchs, vy ste gauner a lump...“

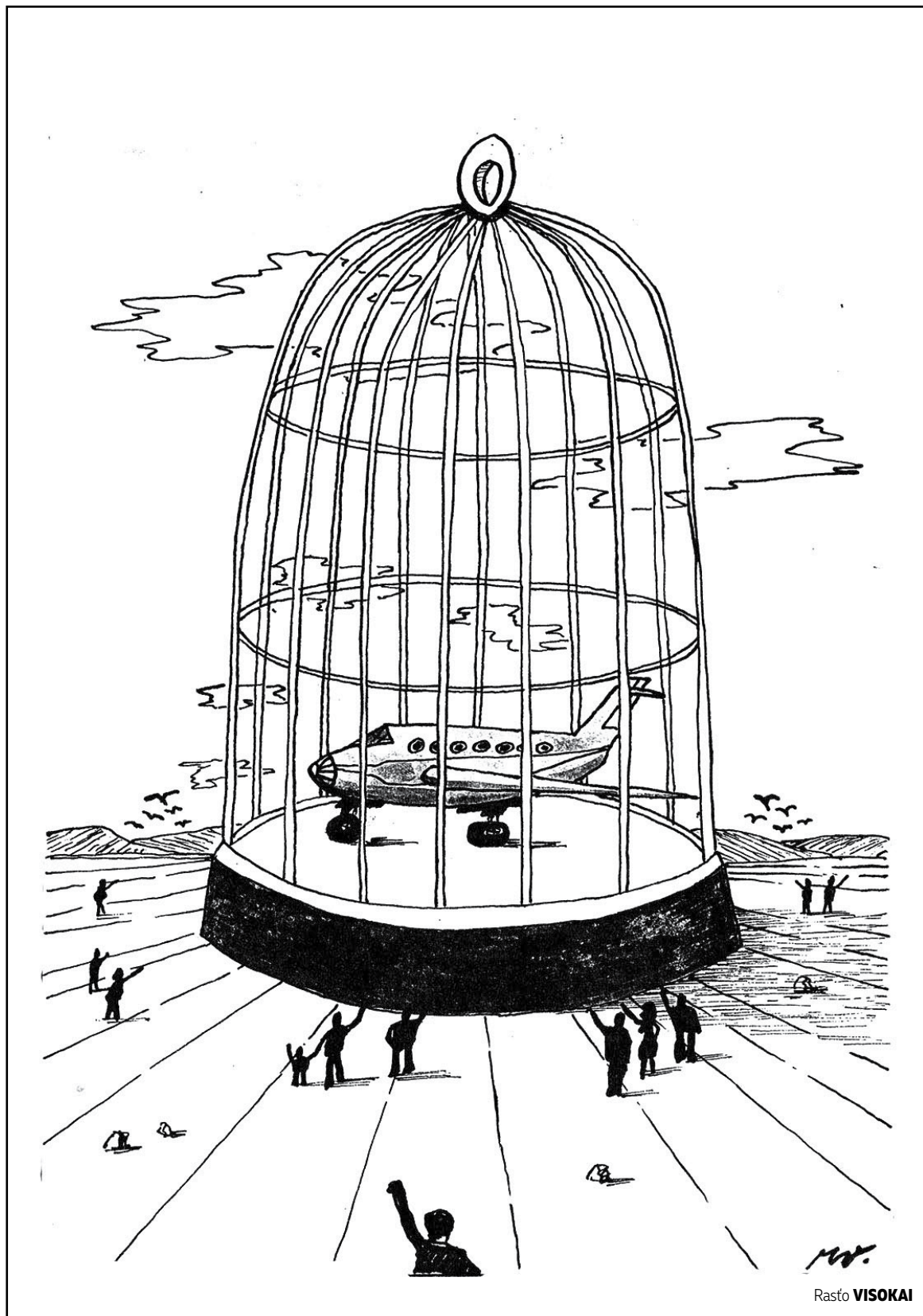
„Pardon, pán šéf, včera sme dostali oznámenie, že pán Fuchs zomrel.“

„Aha, áno. Tak píše: Pán Grunbaum, váš bývalý spoločník, pán Fuchs, bol poriadny človek, presne platil svoje dlžoby, ale vy ste gauner a darebák, že ma tak dlho nechávate čakať na moje peniaze.“

TITULY

Podľa lekárskeho posudku liečiť si komplexy titulom pomáha pri strate úsudku.

Mikuláš JARÁBEK

Blondína sa pýta v podateľni Lota:

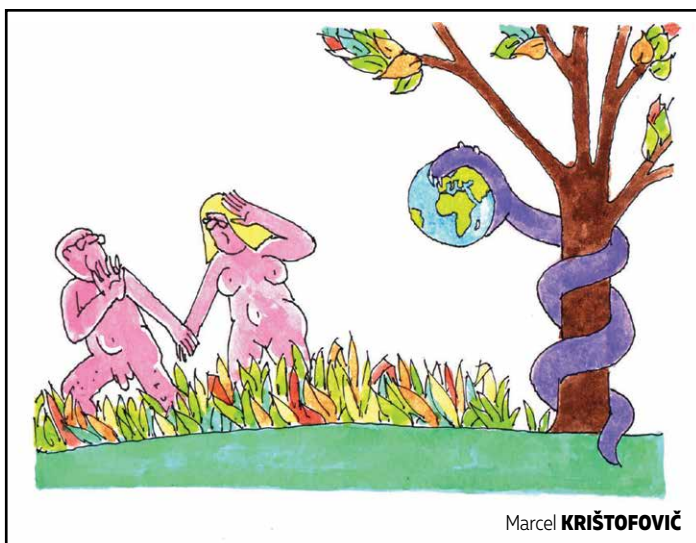
- Prosím vás, o čo ide v tejto hre?
- Musíte trafiť šesť čísel.
- Tak dobre, a z akej vzdialenosti?

Vnořen v moře, zahnal hoře.
Hezky si ve vodě liboval,
(což si též od moře sliboval).
Něco ho svůdně laskalo,
(dokonce u toho mlaskalo).
Kohopak z vás by napadlo,
že je to sépie chapadlo?

Lilian Amann

Kto miluje sám seba, nemá soka / Benjamin Franklin

Marcel KRIŠTOFOVIČ

Hovorí šéf čašníkov:
-Človeče, uvedomte si, že
tu nemôžete vyhadzovať
opitých hostí na ulicu. Ved'
už druhý mesiac pracujete
v reštauračnom vozni!

ZIMNÝ ČAS

To robí tá automatika,
nemám na tom vinu,
pretočia mi všetky hodiny,
aj od elektriny, aj od plynu.

Eva JARÁBKOVÁ-CHABADOVÁ

Arnošt GOLDFLAM / ZMATENÍ ČASU

Malé děti mají trochu přehozenou poslušnost událostí, běhu světa, ale nijak jim to nevádí, zdá se. Rozprávěl jsem s malou, školou povinnou holčičkou z příbuzenstva. Chtěla vědět, co naše rodina zažila, kdy se kdo narodil, zdali přežil některou z těch světových válek a jak se mu to podařilo, bylo- li to těžké nebo se stal nějaký zážrak, což, jak slyšela, je taky možné, a tak dále. Samozřejmě se jí do toho všeho pletou zážitky z televizních pořadů, pohádek a podobně. A já jsem se zeptal, chtěl jsem slyšet co už ví. A ona začala, k řeči mě ani pořádně nepustila - a spustila.

Tak například slyšela, že Kristus nakrmil a napojil celou svatbu- a že tehdy byly jiné svatby než dnes, to byly stovky lidí. No a tehdy nic zrovna neměli, nic nebylo, jen nějaká ta ryba a trochu vody. A on, ten Kristus z toho mála někde vyčaroval plno těch ryb, dokonce snad i gril, na kterém je různé připravili ti nejslavnější kuchaři, takže lidi si opravdu pochutnali. O chlebu, nebo nějaké příloze mi nic neříkala, asi ale upekli brambory v popelu, takže bylo možná všeho dost. Nebo když uměl to s těma rybama, tak s tím chlebem to už musela být hračka. Vodu ti svatební hosté pít nechtěli, limonády nebyly, takže mu nezbyvalo, než z té vody udělat víno, to tehdy ti proroci uměli, a nebylo ho málo! Dokonce ho bylo moc, víc než bylo zdravo, takže prý nějaký Noe, který s celou rodinou přežil ty záplavy, co u nás tuhle byly, celou tu dobu plaval, celá rodina plavala v nějaké lodičce a přitom jedli všelijaká zvířata, co pochytili a z toho důvodu už některá ta zvířata na zemi nežijí, poněvadž ta rodina je všechna snědla. Jim to prý bylo jedno, co jedí, právě z toho důvodu, že byli namol. Totiž to Kristusovo víno, bylo strašně silný, ona to byla spíš kořalka než víno a to se tehdy nevědělo, že se má pít jen do polopita. Taky třeba lidi tenkrát chytili nějakýho mamuta a jedli a jedli, dokud bylo co, aby si v břiše udělali zásoby, než zas něco uloví. Jenže mamutů nebylo dost, tak se lidi rozhodli, že uspořádají nějakou válku. Nazvali ji první světová a ta trvala dost dlouho, než pak honem přišla ta druhá. A celou tu dobu, pořad bylo toho jídla málo, lidi vymýšleli jak z toho ven, protože takoví kouzelníci jako ten Kristus už nebyli. Ale byli jiní tihle proroci, a bylo jich pořád víc a víc, a ti uměli opravdu udělat hostinu z ničeho. A to je pravda, protože ty lidi každej zná, i ty jídla viděl každej v televizi a i malé děti je znají jménem a umí je nazpaměť. Třeba takovej Babica, Láďa Hruška, Nigella, u nás třeba Pohlreich, ten byl moc slavný prorok a ještě pořád je, pak Jamie Oliver, Dita Pecháčková a moc a moc jich bylo. Ovšem doba je jiná než tenkrát a dneska i ti proroci jídla i třeba ti sportovci mají svoje sponzory, to musí být. Takže se neví, kdo sponzoroval toho Krista, ale u těch, co umí opravdu dobře vařit, to bývá ten Michelin, co je tak tlustej, že se mu celý tělo varhánkuje. On má peněz dost, protože dělá pneumatiky na auta. Takže takovej prorok, když má to michelinský vyznamenání, se má pak moc dobře. Holčička pokračovala takto po svém a nedala se zastavit. Tak jsem ji nechal mluvit, mělo to ovšem svoje kouzlo...

Když už to lidi tolik nebavilo, pořád jen vaření a vaření, po rybách prasata, pak krávy a pak kuřata, nakonec všelijaký hmyz, švábi a červi a tak. Lidi jdou pořád vpřed, takže hledali jinou zábavu, a zase s něčím přišel ten Kristus a to byla teda věc! Umřel nějaký chlapík, jmenoval se Lazar a on ten Kristus ho oživil. Tenkrát moc lidí umíralo, ona to byla nějaká epidemie, tak každého, co byl nějak nemocnej, ať už to bylo židovinou, cikánstvím, homosexuálností, komunistismem nebo tak, to byly nemoci tehdejší doby, tak ho soustředili do takových lazaretů, to bylo právě po tom Lazarovi, říkalo se tomu koncentrační tábor, tam je koncentrovali. My třeba dneska známe spíš pozdější skautský nebo pionýrský tábory. Ale těch oživovatelů jako byl Kristus, už nebylo tolik jako těch kuchařských proroků. Tak prostě nestačili, i když tam byli i moc dobří doktoři jako například Mengele a jiní, jenže těch nebylo dost. Pro starší lidi tam byli sice tihleté ese-sáci, to pochází ze slov Senior Service, anglicky řečeno, česky by se řeklo pečovatelé, služba pro starý lidi. Nebylo jich málo, ale i tak, takže nestačili tu epidemii zvládat a tak jim tam lidi padali pod rukama jako Hrušky, jenže ne ti Láďové, ti ještě nebyli na světě. To je právě hezký, říkala ta holčička, že vždycky se na světě objeví někdo, kdo vynalezne něco, co lidem v jejich nouzi pomůže. Takže když byly ty epidemie a ti proroci po tom Kristusovi, po něm zas ti kuchaři a ten Senior Service s vedoucím, kterej se jmenoval Hitler a pak zas po něm přišel ve světě Stalin, ten byl taky moc úspěšnej, u nás byl taky jeden, dnes už známe jenom jeho křestní jméno, Klement Góľman nebo tak nějak, ono už je to dávno, lidi to příjmení stejně zapomněli.

Po těch válkách a epidemiích se to trochu spravilo. Už nebyl hlad všude, jenom někde, takže lidi dali přednost zábavě a to mnozí se snažili ne jenom najíst ale taky chtěli mít pěkný tělo, dobře vypadat a taky se dobře bavit. Hodně se začalo chodit, teda, chodilo se vždycky, jenže tedka víc než dřív. A ne jenom chodit ale i běhat jen tak, ale taky hlavně třeba s balonem a to se houfně rodili tihletí, jak se dřív říkalo, proroci a ti stáli opravdu moc a moc peněz. Takže se začali sdružovat v klubech milionářů až miliardářů, a každý větší město jeden ten klub mělo. Podle toho, jak bohatý město to bylo, tak tolik tam bylo těch miliardářů, jmenovali se všelijak, Neymar, Ronaldo, Messi, Pogba, moc a moc jich bylo. A ti byli opravdoví kouzelníci, říkalo se, že jsou geniální, hlavně, že mají geniální nohy. Takže každé rok si zuli boty, dali nohy do lavóru a papež jim ty nohy na velikonoce omyl, aby vydrželi co nejdýl. Jak se říkávalo, lidi potřebují chleba, tak to už skoro většinou bylo, aspoň teda u nás- a různý hry.

A ty hry byly všelijaký, šachy, pak tyhlety běhačky s míčem nebo bez něho, skákání všelijaký, člověče nezlob se, skládání kostiček, písmenek, hrály se karty, jezdilo se na kole nebo autama všelijakýma a tak. To už pak ani člověk nepotkal jinýho, kterej by byl aspoň trochu normální, tím se myslí obyčejnej, že by někam šel jen tak, pro nic za nic, na procházku nějakou, jako třeba ve starověku císař František Josef, kterému se právě proto říkalo Procházka.

To ježdění, hlavně těma autama, pak bylo moc oblíbený, takže lidi skoro přestali chodit. Postupně jim odpadly i nohy, zatím teda ještě ne úplně, ale říkal jeden doktor, že to časem bude. Takže se lidi odkutálejí do toho auta a tam zachroptí -třeba kdyby to byl člověk z Brna, to je taky jedna z těch světových megapolí- tak řekne: "Chcu dom!" A to auto, nebo co to bude, už bude vědět, co dělat. Když pak dojede na místo, tak to takovýho kulatýho člověka vystřelí do nějaké spršky, pak ho to osuší a fukar nějaké ho odkutálí proudem vzduchu do postele. A ráno ho to zas vykopne, kam bude potřeba. A tak holčička, ta moje příbuzná, mi vyprávěla přibližně asi tohleto, co jsem teď tak nějak zapsal. To bylo asi tak všechno, co si pamatovala ze školy a z televize, kde dávají ty naučné pořady pro děti, aby nebyly blbí a něco o světě věděly. Koneckonců, vždyť to takhle docela stačí, mít takový nějaký obecný povědomí, ne? Samozřejmě, k naší rodině a jejím osudům už jsme se nedostali, tam to nejspíš bylo trochu nebo úplně jinak...však ono se to časem vytříbí. Anebo taky možná ne.

POMAHAC A CHRAŇIC

Na bicigľoch chodza
Žandare – žandarki.
Merkuju, žebi me
Ňebrudzili parki.

Ňerucali žebi
Ľudze na žem špaki,
Pijani ňerobil
Žebi besperaki,
Parobci po nococh
Naj ňehulikaju,
Naj še ňedroguje,
Dze hudaci hraju.
Ľudze naj ňechodza
Druhim po kešeňi,
Chlopi naj ňebiju
Svojo zlate ženi,
Kačmar naj ňeleje
Mladim do pohara,
Naj ho žima bije,
Ked zbači žandara.

Pomahac a chraňic –
Pišu na motore –
Vichovna po rici
Pomohla bi skorej.
Jeden kradňe meňej,
Druhi kradňe vecej –
Ňemože buc žandar
Fšadzi na viľece.
Do osadi idze,
Dze še ľudze tľuču.
Dze plano parkuju,
Nasadzi papuču.

Na ruki železka,
Po chribce z bendrekom –
Žandarče ma meter
Tricec ňeurekom.
Chto co chce, naj duma –
Ja žandarom verim –
Fšadzi, dze ľem kročim,
Beru me kameri.
Život idze ďalej,
Šicko še vivija –
To už ňe žandarstvo,
Aľe policija.

I na koňoch chodza
Žandare – žandarki.
Bezdomovci robja
Borgi u kačmarki.

Malý kurz veľ'koozorovčiny:
Merkovac – dávať pozor
Brudzic – špiniť
Rucac – hádzať
Besperaki – neprístojnosti
Hul'ikac – kričať, hulákať
Hudaci – muzikanti
Kešeň – vrecko
Naj ho žima bije – nadávka
Zbačic – zbadať
Borg – dlžoba

Drago MIKA

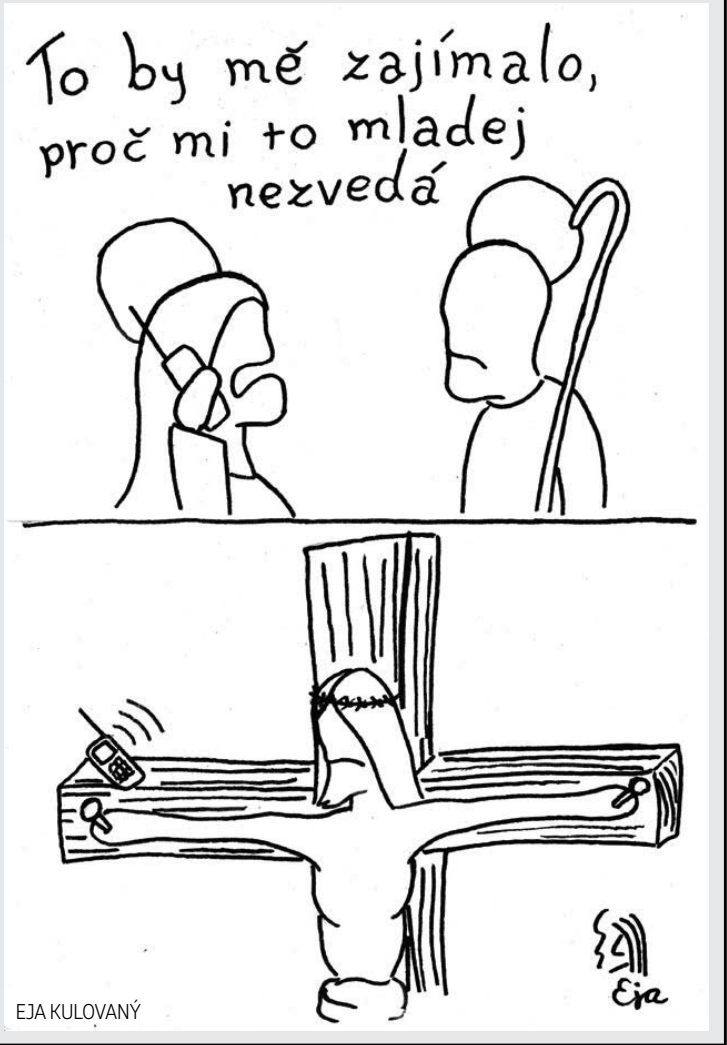
NENÍ BLBOUN JAKO BLBOUN

Prezident Miloš Zeman opět rozvířil hlavu veřejného mínění. Na nedávném setkání s velvyslanci si opět neodpustil invektivy směrem k českým novinářům, které přirovnal k již vyhynulému druhu ptáka, konkrétně k Blbounovi nejapnému. Jak hlava státu ještě uvedla, tento živočišný druh byl vyhuben na Madagaskaru, což se stalo předmětem ostré kritiky. Zaslepení kritici pana Zemana okamžitě přišli s tvrzením, že Blboun nejapný nežil na Madagaskaru, ale na ostrově Mauricius. Redakce Fámyzdatu se proto obrátila na prezidentskou

kancelář s žádostí o vysvětlení. Jak nám sdělil mluvčí Jiří Ovčáček, pan prezident se v žádném případě nemýlí, sám údajně četl článek o výskytu Blbouna na Madagaskaru, bylo to prý někde vlevo dole a dokonce tam byl i obrázek, na kterém má opeřenec na těle hezké Peroutky, a tudíž se omlouvat nebude.

Na základe dohody o reciprocite publikujeme niektoré materiály z českého humoristického časopisu SORRY.

Pravá Demokratická Legrace
Sorry

EJA KULOŠANÝ

Nie je zriedkavosťou, že aj človek s dobrým zrakom býva zaslepený / N.N.

FIGLE Z BARDEJOVA

Pred Vianocami sedí Ježiško nad veľkou hrbou dopisov a v jednom z nich číta:
„Milý Ježiško, prial by som si, aby si urobil zo slovenského parlamentu väzenie.“
Ježiško sa zaraduje a hovorí si: No výborne, to je prvýkrát, keď jediným darčekom splním pranie vyše pol milióna ľudí...“

...

Na pozvanie nášho premiéra má prísť na návštevu Slovenska pápež. Na tlačovej konferencii sa novinári pýtajú premiéra, prečo príde pápež práve k nám. A premiér na to odpovie: Svätý otec prejavil pranie vidieť Božie dopustenie na vlastné oči.

Poslal nám Milan MARGICIN

Tela vybehlo z kravína na cestu. Matka Rysuľa za ním kričí:
- Synček, daj si pozor, aby ťa nezrazil nejaký vól.

Vlado MEŠÁR

Prvý povojnový prezident USA Truman, ktorý už dávno zomrel, poprosil po mnohých rokoch Boha, aby ho na chvíľu pustil späť na Zem, aby zistil, ako sa darí jeho vlasti. Boh súhlasil.

A tak Truman ide do jedného baru v New Yorku. Objedná si whisky a pýta sa barmana, čo je nové, ako ľudia žijú, ako sa vzťahujú USA, aké majú problémy.

Barman sa čuduje a hovorí: „Aké problémy? Sme predsa jedna veľká krajina a všetko okolo nás je naše.“

Truman: „Ako to? A čo Irak, Afganistan, Sýria?“

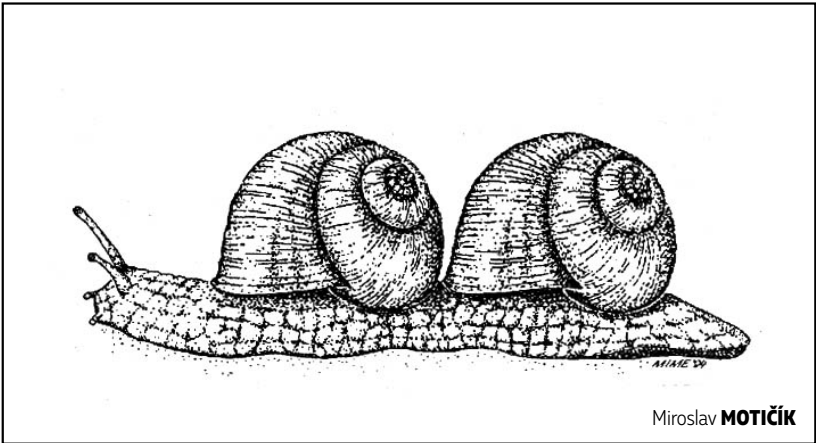
Barman: „To všetko je už naše.“

Truman: „A čo Európa, Afrika a celý Blízky východ?“

Barman vytiahne spod pultu glóbus a pyšne mu odvetí: „Ved' vám hovorím, že sme svetová veľmoc! Celý svet je náš!“

Truman je potešený, pyšný a spokojný. Objednal si ďalšiu whisky, vypije ju a obráti sa na barmana: „Tak vám veľmi pekne ďakujem. Čo platím?“

Barman: „Jeden rubel“ a dvadsať kopejok.“

Miroslav MOTIČÍK

George Bernard Shaw
(1856-1950) – anglický dramatik,
kritik a prozaik írského pôvodu

Raz dostal Bernard SHAW poštou nemilý list: tlačivo na priznanie daní. Vyplnil ho síce veľmi precízne, ale nad jednou rubrikou sa predsa len pozastavil.

„Kto sa ešte podieľa na vašom podniku?“ stálo tam čierne na bielom.

Shaw sa chvíľu trápil, ale nakoniec pravdivo napísal:

„Daňový úrad.“

Sedel raz Bernard SHAW zamyslený v hotelovej hale. Zbadal ho americký nakladateľ a hneď k nemu bežal:

„Dám vám dolár, majstre, keď mi povieť, na čo práve teraz myslíte.“

„Ach,“ povedal Shaw a mávol rukou.

„Moja myšlienka nie je hodná ani dolár.“

„Napriek tomu mi, prosím, povedzte, na čo ste mysleli.“

„Na vás.“

Dostal raz G. B. SHAW list od amerického novinára, ktorý sa ho pýtal, či je to pravda, že leží na smrteľnej posteli. Shaw mu okamžite odpísal:

„Už mnohokrát som vo vašej tlačii čítal, že som opustil tento hriešny svet. Pretože nemôžem pochybovať – a ani by som si to nikdy nedovolil – o pravdivosti správ americkej tlače, pretože by som mohol byť považovaný za necivilizovaného komunistu, prosím, aby ste tým správam tiež verili a nerušili môj pokoj na onom svete.“

Bernard SHAW nebojoval len proti Anglicku, ale s obľubou útočil aj na Ameriku. Raz, počas vojny, sa napríklad stalo, že amerického spisovateľa Georgea Sylvestra Vierecka vylúčili z nejakej idiotskej ligy autorov, a Shaw mu neodkladne prišiel na pomoc. Zdôrazňoval pritom, že literárna spoločnosť, ktorá vylúči nejakého svojho člena za jeho politické názory, nie je vôbec literárnou spoločnosťou, naopak, stáva sa tým politickou stranou.

G. B. SHAW mal k ľuďom zvláštny vzťah, a ľudia k nemu ešte podivnejší. Tento komplikovaný pomer Shaw kontra ľudstvo hádam najlepšie vyjadril vo svojom epigrame Oscar Wilde, ktorý napísal:

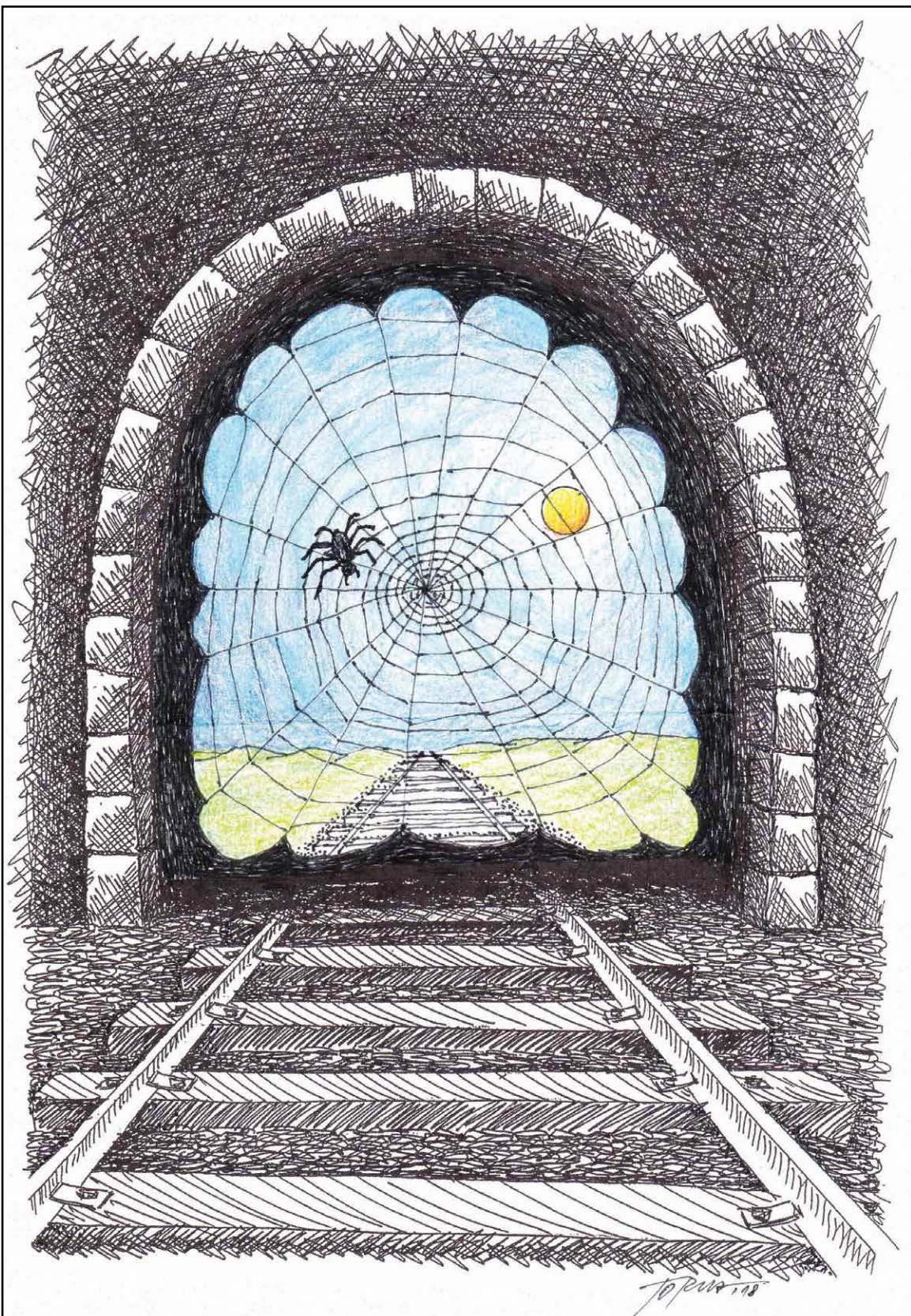
„Shaw nemá na svete jediného nepriateľa – a nijaký z jeho priateľov ho nemá rád.“

Akási vzrušená dáma stretla Bernarda Shawa:

„Majstre, vy ste sa toľko zaoberali priepasťami ľudskej duše. Mohli by ste mi povedať, aký je rozdiel medzi priateľstvom a láskou?“

Shaw sa len zamyslene poškrabal na brade a povedal:

„Celkom nepatrný, moja drahá. Ako medzi dňom a nocou.“

ŽELEZNIČNÉ UZLY LACA TORMU

OKNO DO BUDÚCNOSTI

Čo nás čaká v budúcnosti,
Dovidiť až kamsi za roh,
To vedia len podvodníci
A klamú nás s vážnou tvárou.

Márne hádaš čo sa stane,
Osud z dlane odčítať skús,
Bol však človek, čo to vedel,
Ten sa volal Nostradamus

Oživíme jeho odkaz,
Zvedavosť nás stále kváří,
To čo nám on predpovedal,
Sadlo presne ako na chlíp
V kalendári.

Že mal život veľmi ťažký,
Dobre vieme z histórie,
Manželka ho stále tĺkla,
Pretože mal malý príjem

Často musel chudák,
Prehliť aj sliny horké,
Neuhádol nikdy čísla
Ani v lote, ani v športke.

Text a kresba: Ladislav BELICA

RADA

Ak ženu bolí hlava, skúste
jej na čelo priložiť nové
topánky.

- Pani, prečo plačete nad cudzím hrobom?
- Je demokracia, môžem si plakať, kde chcem!

...

- Ďoďu, povíc mi, čom ší taky ľeňiví?
- Kamarat, aj bi som ci povedzel, aľe še mi
ňechce.

...

- Tetka, je ten váš stárky ešte potentný?
- Je veru, a ešte ako. Ten potentuje všetko,
čoho sa chytí.

...

Prebieha kurz prvej pomoci:
- Nastal výbuch, dvaja ľudia vyleteli do po-
vetria. Čo by ste urobili najskôr?
- Počkala by som, kým dopadnú na zem.

Perličky
zo školy a okolia

- Hlavné sídlo mocných a bohatých Sparťanou bolo kedysi na Letnej... vlastne v Grécku.
- **Dedo je optimista. Keď ho prestane baviť futbal, pozerá sa na hokej.**
- Dievčenské futbalové družstvo sa rozpadlo, pretože dievčatá nechceli nosiť rovnaké dresy.
- **Lúka sa na jar zazelená a v jeseni zvädne.**
- Pri kladení ohňa na lúke musíme dávať pozor, aby sme nezapálili národohospodársku škodu.
- **Mám rád jar a ešte mám rád leto, jeseň a zimu, ale najviac prázdniny.**
- V lete sú dni dlhšie v dôsledku tepla a svetla, ale prázdniny sa nepredlžujú.
- **Najdlhšie dni v kalendári sú tie, než prídu prázdniny.**
- Búrky bývajú najčastejšie v lete po vysvedčení.
- **Keď ukazuje v júli barometer na premenlivo, počasie nevie, čo má robiť.**

VERŠÍČKY
NA ŠKOLSKÉ
PERLIČKY

Kolumbus našu Zem objavil kedysi.
Serverom nájdeme na všetko servisy.
V súčasnej dobe sa nešľachtia šľachtici.
Horúcu polievku chlíp len chlípniči.
Keď na ňom jazdíme tátošom tato je.
Dravými vtákmi sú orly a orloje.
Na teste túžim mať otázky typu light.
Keď budem na poste vymyslím postulát.
Ľuďom sa zoznámíť umožnia zoznamy.
Len mlieko hryzieme mliečnymi zubami.
Terasy všetky sú nad hlavou bez strechy.
Z plechu je nemožné urobiť neplechty.
Opravou zubačky poveria zubárov.
Nijaký parazit nesmie byť pod parou.

Jozef BILY

ŠPORTOVÉ KORENIE

Divákovi na tribúnach aj pri televíznych obrazovkách sa páčia malí caparti, ktorí kráčajú s veľkými futbalistami na zelený trávnik. S výhľadom na demografický vývoj a starnutie obyvateľstva sa javí pravdivou prognózou, že v blízkej budúcnosti 95-ročný rozhodca dovedie pred začiatkom zápasu za ručičku už len jedno dieťa – svojho 18-ročného pravnuka!

Pri rohovom kope stáli pred brankárom dvaja obrancovia. Vzájomne si prekážali, a preto jeden z nich strčil rukou svojho spoluhráča do chrbta, aby sa posunul. Ten si myslel, že ho inzultoval súper a ihneď sa zrútil na zem a zvíjal sa od bolesti, akoby dostal KO od Toma Kida. Rozhodca si šiel overiť incident na obrazovke. Obaja domáci obrancovia dostali červenú kartu a hostia z pokutového kopu viedli 1 : 0!

Od športových komentátorov často počujeme slovné spojenia – „ešte stále iba donedávna 18-ročný Boženik“, „ešte stále iba 22-ročný Lotbotka“, „ešte stále mladá, iba 23-ročná Vlhová“. Zapáčilo sa mi to, a preto, keď sa budem uchádzať o inzerovanie v Zoznamke, podpíšem sa pod text – STÁLE EŠTE IBA 82-ročný Laco Bednár z Kežmarku, fanúšik ŠK Bumerang.

Laco BEDNÁR

...U NÁS MUSÍ BYŤ KAŽDÝ
ZAPÁLENÝ PRE VEC,
A VY STE ZATIAĽ
LEN TEPLÝ...

ČERTOVSKÉ OBRÁZKY ĽUBA RADENU

DEREŠ FEDORA VICA

- Dobrý marketing zaručí aj obchodovanie s maslom na hlave.
- Vol'by sú ako tipovanie. Zaplatíte a čakáte, ako to dopadne.
- Za tým, čo som povedal, si stojím. Ale priznám sa, že dnes som si za tým musel už aj na chvíľu sadnúť.

Ludo MAJER

POLICAJT A RÓM

Čo tu robím o polnoci?
Odpoveď žiada.
Ja tu, prosím, v objekte robotu hľadám.

Emília MOLČÁNIOVÁ

POLITIKA

Pane Bože, koľko ešte nenávisťi,
čo moc pánom hore istí?
Koľko ešte zloby, hnevu,
kriku, špiny, vresku, revu?

Koľko boja o moc, vládu,
bez hanby klamstvo, zradu...
Útoky, vzdor, osočovanie,
chladný vietor z neho vane.

Čo tak viacej pokory,
priznať chyby, nezdary.
Menej kradnúť, ľuďom dať,
aj druhého vidieť, znáť.

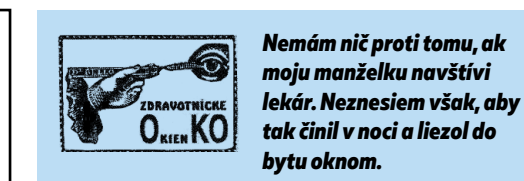
Je to ľahké, veľmi prosté,
v diskusii si na moste.
Ktorú cestu asi zvolíš
a či z mosta dole skočíš.

Apelujem na silu ducha,
krásu, čo maľoval A. Mucha.
Je advent, odkaz Boží,
snáď raz národ poctu zloží...

Dedo Pejo

ROZHOVOR SO STARÝM BAČOM

- Do akej školy ste chodili?
- Na visoku bačovsku.
- A aké predmety ste tam mali?
- Tri predmety: Jak pasc hore gruňom, jak pasc dolu gruňom a ruščinu.

Kto sa má rád, nesmie sa so sebou maznať

Karol DIVÍN

VALAŠSKÁ KYSELICA
(dychberúce jedlo)

Ingrediencie:

- 50 ks zrebanatiek
- 3 šalotky
- Kamilkové mydlo
- Laci klobása
- štipka cukru
- 3 litre liehu

Postup:

Z kôstok odstránime slivky a z cesta vyvalkáme tenký plát, nakrájame ho na kosoštvorce, do každého dáme lyžičku plnky a prehneme do manželského trojuholníka. Vzápätí zmes privedieme do pomykova, resp. do varu a necháme dve hodiny bublať.

Dobrá rada:

Môžeme podávať ako ľahký obed alebo ťažkú večeru.

Dobrá chuť vám naháňam!

Mgr. Zemfir de **LECHO**,
špecialista na výživu

Viete, ako vzniklo východné
Slovensko? Z ničoho nič

Ondrej KANDRÁČ

Bruno HORECKÝ

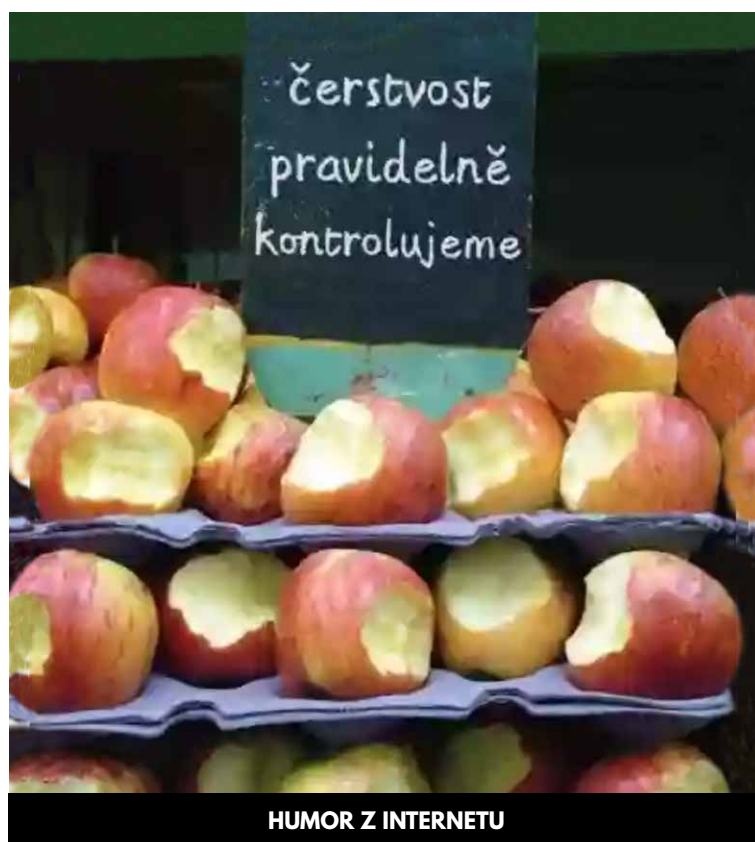
Andrija Misaneš
Pisačky

Dievčina má čertovský hlas
Tak preto táto deva
na božíu slávu spieva?

Koci jej dával klenoty,
musila ho k vode!

Len on je na vine,
nehral jej do nôty.
Nikol jej jedine
hudobné klenoty.

Ked' padá hviezda (pop-music)
Všetko sa splní - vraj.
Rýchlo si niečo neželaj!

HUMOR Z INTERNETU

BAČIKOVA
MUDROSC
Radšej vecej jesc, jak
meňej vypic.

Najbližšie číslo
časopisu BUMerang
nájдете vložene v denníku
Šport
v sobotu
15. decembra

JEDINÁ OTÁZKA

ALEBO

VY SA PÝTATE,
MY ODPOVEDÁME

Otázku nám poslal čitateľ Andrija B.
zo Sadov nad Laborcom:

-Určite viete, že v tomto roku
bola taká veľká úroda jabĺk, že
sme ich nestačili ani skonzumo-
vať a ani nikto nemal záujem
o ich výkup na spracovanie. Čo
s tým?

- Veríme, že ste ich neoberali ani
netrhali a nechali ste ich opadať
a zhníť. Ved' mohli by ste vedieť, že
v dnešnej dobe všetko vyrieši trh.
Len sa pozrite, koľko jabĺk je v ob-
chodných reťazcoch.

BUMerang

humoristicko-satirický dvojtyždenník, príloha
denníka Šport. Redakcia Fedor a Miroslav
Vico. **Grafická úprava:** Fedor Vico. Počítačové
spracovanie: Jakub a Bohdan Vico. Príspevky
posielajte na tieto kontakty: **e-mail:** fedorvico@gmail.com, **poštová adresa:**
Fedor Vico, Weberova 2, 080 01 Prešov. Informácie na pevnej linke: 051/77 31 474,
mobil: 0904 225 701.